

LBRIS

We know
books

marrodin

LBRIS

We know
books

Propunem publicului primul album *postmortem* semnat Henry Mavrodin, în care păstrăm concepția grafică a albumelor anterioare, publicate la Editura Paideia sub coordonarea autorului, propunând o selecție din multitudinea de schițe și variante de desene, cronologic plasate între anii 1950 și 2021.

Inițial am dorit un album centrat exclusiv pe grafică, dar sugestia binevenită a Domnului Profesor Bănșoiu a fost de a fi prezente și portrete în ulei pe pânză din ultima perioadă de creație.

Această scurtă incursiune în istoria desenului lui Henry Mavrodin cuprinde schițe efectuate în liceu, în perioada studiilor la Institutul de Arte *Nicolae Grigorescu*, culminând cu studiile de nud – de la studii elaborate pornind de la sugestia unui nud pozând, la nuduri mitologice și scene erotice – cu linie simplă, profund specifice ca stilizare a autorului. Nudurile cu linie au format A4, iar ulterior unele dintre variante au fost mărite pe cartoane de mari dimensiuni (cârbune pe carton, 1m/1,3m). Parte din aceste desene mari sunt în donația de la Moderna Museet din Stockholm.

Din anii '90 și până în 2021 am fost martora acestor multiple căutări și calibrări vizuale ale fiecărui milimetru de hârtie, până la o compoziție care îi satisfăcea ochiul. Desenul vechi era plasat sub noua coală de hârtie, pentru a fi reluat dintr-un etern sentiment de nemulțumire pentru rezultat, la celebra casetă cu lampă aflată în patrimoniul Fundației H. Mavrodin.

Cunoscută fiind părerea artistului despre criticii și istoricii de artă care se apleacă, fără a fi experimentat ei înșiși vreodată actul de creație, am ales să amplasăm în acest volum epistole precum cele adresate lui Corneliu Baba de către Henry Mavrodin, ale unor persoane apropiate și prezente în atelierul lui din Strada Ermil Pangrați 27 (Dr. Florina Antohi, Prof. univ. dr. Gabriela Creția, dr. Alexandru Cizek, Prof. univ. dr. Vasile Morar, Prof. univ. dr. Dana Grasso, Prof. univ. dr. Francesco Servida și artistul Constanția Mara, coleg de generație).

Ileana Stănculescu

Pentru generațiile viitoare ar putea exista o alternativă, dar și aceea riscantă: să reînceapă a adora soarele, copacii și tunetul, să aibă licențe pentru ruguri împotriva celor ce ar mai cuteza să explice și să dezvăluie misterele, adică să transforme răul în bine. Riscul însă s-ar prezenta când n-ar ști în ce să transforme binele.

Henry Mavrodin,
Adevărul literar și artistic nr. 593, 13. XI. 2001

Henry Mavrodin a fost, între artiști, cel mai mare și mai apropiat prieten al Editurii Paideia. Am făcut cunoștință pe când era profesor de Istoria și Teoria Artei la Universitatea Națională de Arte București și a scris o lucrare insolită cu privire la viziunea despre plastică a lui Platon (*Glacon sau prestigiul artistului în cetatea ideală*, Paideia Academice, București, 2000). Excepționalitatea lucrării era dată de interpretarea sa de pictor activ, de intervenția vie în formula esteticii platoniciene, de o viziune cu totul deviată de academismul clasic; a urmat o apropiere caldă de opera sa artistică, publicarea unor albume deosebit de frumoase, lucrul în comun la o operă bibliofilă, care se distinge prin legătoria de mare artă a unui volum futurist cu imprimaria aplicată pe hârtie manuală executată în atelierul nostru. Azi, pentru că a plecat dintre noi, nu ne-a rămas decât să-i celebrăm opera prin editarea unui album comemorativ, pilduitor.

Ion Bănșoiu

Ileana cu pasăre imaginară
pastel, cretă (albă, pastel roz), cărbune pe pânză
2019-2022
semnat M, centru jos

Din 1990, odată cu predarea atelierului din Strada Ermil Pangrati de către Maestrul Corneliu Baba, preluat de Henry Mavrodin (Mao), la dorința Maestrului, acesta a devenit turnul nostru de fildes. Lângă soba albă și cuibărit în fotoliul roz, Mao îi scria Maestrului și acesta îi răspundea mereu. Nu credeam vreodată să pot înțelege această imagină conversație între cei doi, mai bine ca acum, când mă străduiesc să îi alcătuiesc un volum cu mărturiile ale persoanelor apropiate, rămase în viață.

Întrebându-l într-o seară de iarnă *de ce* scrie scrisori apocrife, mi-a spus că legătura cu un Maestru și mentor adevărat nu se sfârșește odată cu existența terestră a acestuia. Cum confruntarea experiențelor la paletă nu mai era posibilă, rămăsese comunicarea pe o altă dimensiune. Prin aceste scrisori evoca și colegii de generație avuți la Universitatea de Arte, studenți trecuți într-o altă vibrație, precum Filora Iosif și Ion Bănulescu.

În ipostaza de acum, cu toată modestia, continui mental seria corespondenței noastre începute în '91. Îmi este dor de Mao, de tot ceea ce a însemnat și înseamnă pentru mine. Îmi este dor de căutarea sa febrilă pe paleta armoniilor cromatice, de discuțiile rafinate avute, de persoanele deosebite care treceau pragul atelierului, dar mai ales mi-aș dori să fie acum aici cu mine și să îl ascult, privind-l. Tăcerea armonioasă era pentru noi o modalitate de existență, meditație și pictură.

Despre pictura sa Henry Mavrodin prefera să tacă, lăsând armoniile sale să dialogheze pe pânze și paletă.

Probabil, astăzi, de acolo, de undeva, își continuă dialogul tainic cu Maestrul său.

Ileana Stănculescu

Autoportret
ulei pe pânză maruflată pe carton
semnat M 57, dreapta jos
1957

LBRIS

We know
books

